

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ ἐορτή τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων ἐωρτάσθη τὴν Κυριακὴν, 25^η Ἀπριλίου/ 8^η Μαΐου 2011, εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρέμλης, Ἀρχαίας Ἀριμαθαίας. Ὁ λόγος τοῦ ἐορτασμοῦ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρέμλης πρέπει νὰ ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὸ ὅτι ὁ ζητήσας τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν Πιλᾶτον, εὐσχήμων βουλευτὴς Ἰωσήφ κατήγετο ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἀριμαθαίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ σημερινὴ Ρέμλη.

Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη σήμερον μεταξύ Λύδδης καὶ Ἰόππης -Τέλ Ἀβίβ, ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 70.000 κατοίκους, ἐξ αὐτῶν δέ 3.000 χιλιάδες εἶναι Ἑλληνορθόδοξοι εἰς τὸ δόγμα. Οὗτοι ἔχουν ὡς ἐνοριακὸν ναὸν αὐτῶν τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὸν Τροπαιοφόρον, εὕρισκόμενον ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Πατριαρχείου, ἧς ἡγούμενος εἶναι ὁ δραστήριος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Νήφων.

Μέ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν πόλιν ταύτην ἐξεκίνησε μετὰ συνοδείας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 25^{ης} Ἀπριλίου/ 8^{ης} Μαΐου 2011.

Φθάσας εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρέμλης μετὰ αὐτοκινητικὴν πορείαν μίας ὥρας ὁ Μακαριώτατος, ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος ὑπὸ μικρῶν κορασίδων ἐνδεδυμένων ὡς αἱ Μυροφόροι καὶ ὑπὸ τῶν Προσκόπων, ὧν τῇ μουσικῇ συνοδείᾳ ἔφθασεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐνταῦθα πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ ἐνεδύθη μανδύαν καὶ ἠὺλόγησε τὴν εἴσοδον, ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» καὶ προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου μετ' ἄρτοκλασίας καὶ τῆς θ. Λειτουργίας, εἰς τὴν ὁποίαν πυκνὸν τὸ ἐκκλησίασμα ἐν εὐλαβείᾳ συμμετέσχε καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀριστόβουλος, πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μετὰ τῆς χορωδίας τῆς Ρέμλης καὶ αὐτῆς τῆς Λύδδης βοηθοῦσης συνέψαλλον.

Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἦσαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ θαβωρίου κ. Μεθόδιος καὶ ἱερεῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν παρέστη ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Τέλ-Ἀβίβ κ. Κυριακὸς Λουκάκης. Εἰς τὸ Κοινωνικὸν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ὁθονίοις εἰλήσας, Ἰωσήφ τό σῶμα Σου, Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ κατέθετο Σε τὴν σωτηρίαν, νεκρούς δέ ὡς θεός ἐξανέστησας».

«Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστόν καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς ἐβόων, ὧντως Χριστός ἀνέστη, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε Αὐτόν».

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὁ θεῖος τῆς Ἐκκλησίας μας ὑμνωδός ἐξυμνεῖ τά πρόσωπα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα

ἐγένοντο ἄψευδεῖς μάρτυρες τῆς ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ποῖα δέ εἶναι ταῦτα; Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας καί Νικόδημος ὡς καί αἱ μαθήτριάι τοῦ Χριστοῦ, ὅ γνωσταί ὡς Μυροφόροι γυναῖκες.

Ὁ εὐαγγελιστής Μάρκος λέγει: «...ἐλθὼν Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας», δηλονότι τῆς πόλεως ἡμῶν Ρέμλης, «εὐσχήμων βουλευτῆς, ὅς καί αὐτός ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καί ᾔτησατο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ», (Μαρκ. 15, 43). «Καί διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καί Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καί Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν Αὐτόν», (Μάρκ. 16,1).

Καί αἱ μὲν γυναῖκες, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής, εἰσὶ μάρτυρες ἄψευδεῖς καί πρῶται τῆς Ἀναστάσεως. Ἰωσήφ δέ καί Νικόδημος τῆς ταφῆς. Διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως σήμερον, Κυριακὴ τρίτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν τῶν Ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἐορτήν. Ἐπὶ πλέον δέ ποιεῖται μνησθῆναι καί τοῦ ἐκ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὅς ἦν μαθητῆς κεκρυμμένος. Πρὸς δέ καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου, τοῦ γενομένου «ἀποσυναγώγου».

«Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν», λέγει ὁ ὕμνωδός, «εὐφημήσωμεν πιστοὶ συνάμα Νικοδήμῳ καί πισταῖς Μυροφόροις ὡς κηρύκων ὄντων καί αὐτῶν τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ».

Τό μέγα ὄντως καί κοσμοσωτήριον γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ σεσαρκωμένου Θεοῦ Λόγου καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν ἀφ' ἐνός ἐφανέρωσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τό φῶς τῆς ἀληθείας, ἀφ' ἐτέρου παρέσχε πᾶσιν ἡμῖν κατὰ τὸν ὕμνωδόν, ἀφθαρσίαν καί ζωὴν, φωτισμόν καί τό μέγα ἔλεος.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, εἶναι αὕτη ἡ ὁποία ἐξέθεσε τὴν ἁμαρτίαν καί τὴν πλάνην τοῦ Πατρός τοῦ ψεύδους, τοῦ διαβόλου. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔκρινε τὸν κόσμον, διότι κατήργησε τό κράτος τοῦ θανάτου καί ἡνοιξε πλέον τὰς πύλας τοῦ παραδείσου, δηλαδή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς μετανοίας καί τῆς ὁμολογίας τοῦ σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Ἠτήσατο», λέγει ὁ ὕμνωδός, «Ἰωσήφ τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καί ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ (καινούργιῳ) αὐτοῦ μνημείῳ, ἔδει γάρ Αὐτόν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου καί ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις, δόξα Σοι».

Ἡ ταφή καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ παρατείνεται, δηλαδή ἐπαναλαμβάνεται εἰς τοὺς αἰῶνας ὡς πρᾶξις σωτηριώδους ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς τό γεγονός τῆς ταφῆς καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τελεσιουργεῖται διὰ τὴν συνανάστασιν ἡμῶν, διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων ἀθανάτων ἐπουρανίων καί ζωοποιῶν Φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, τῆς θείας Εὐχαριστίας.

«Οὐκ ἔστι τύπος», κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Δαμασκηνόν, «ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ -μή γένοιτο-, ἀλλ' αὐτό τό Σῶμα τοῦ Κυρίου τεθεώμενον, Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰπόντος: Τοῦτό μοῦ ἔστι οὐ τύπος τοῦ σώματος ἀλλὰ «τό Σῶμα» καί οὐ τύπος τοῦ αἵματος ἀλλὰ «τό Αἶμα» καί πρό τούτου τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι, «εἰ μή φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον. Ἡ γάρ Σὰρξ Μου ἀληθὴς ἐστὶ βρωσίς καί τό Αἶμα μου ἀληθὴς ἐστὶ πόσις» καί πάλιν: «ὁ τρώγων Με ζήσεται καί ἀλλαχοῦ λέγει: Ἀνθρακα εἶδεν

Ἡσαΐας, ἄνθραξ δέ ξύλον λιτόν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἠνωμένον πυρί οὕτως καί ὁ ἄρτος τῆς κοινωνίας οὐκ ἄρτος λιτός ἐστίν ἀλλ' ἠνωμένος θεότητι, σῶμα δέ ἠνωμένον θεότητι οὐ μία φύσις ἐστίν ἀλλὰ μία μέν τοῦ σώματος τῆς δέ ἠνωμένης αὐτῷ θεότητος ἑτέρα, ὥστε τό συναμφοτέρον οὐ μία φύσις, ἀλλὰ δύο».

Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός θεός, ἀγαπητοί μου, εἶναι παρὼν μυστικῶς καί θεϊκῶς ἐν τῷ καινῷ μνήματι τῆς τραπέζης τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά γίνωμεν κοινωνοί τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀναστασίμου χαρᾶς μετέλαβον καί οἱ σήμερον τιμώμενοι μαθηταί τοῦ Χριστοῦ, Ἰωσήφ καί Νικόδημος, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατρίδος. Αὐτῆς τῆς χαρᾶς τοῦ μυστικοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ἐγένοντο κοινωνοί καί αἱ μυροφόροι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι προσέδραμον εἰς τόν τάφον τοῦ Χριστοῦ μετά φόβου, ἀλλὰ καί πόθου διακαοῦς.

Δεῦτε, λοιπόν, καί ἡμεῖς σύν αὐτοῖς προσέλθωμεν μετά φόβου καί πόθου διακαοῦς καί προσπέσωμεν καί προσκυνήσωμεν τήν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συγχωροῦντες ἀλλήλους, ἵνα εὐφρανθῶμεν συμψάλλοντες μετά τοῦ ὑμνωδοῦ καί λέγοντες: «Πάσχα τό τερπνόν. Πάσχα Κυρίου Πάσχα. Πάσχα Πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλεν. Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης καί γάρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός τά γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων. Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Χριστός Ἀνέστη».

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ναοῦ.

Μετά ταύτην ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἦλθεν εἰς τήν συνεχομένην τῷ Ἱερῷ Ναῷ αἰθουσᾷ δεξιῶσεων. Ἐνταῦθα, διαρκούσης τῆς διά γλυκισμάτων φιλοξενίας, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νήφων προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον, εὐχαριστῶν Αὐτῷ διά τήν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ ἠθικήν καί ὑλικήν βοήθειαν πρός τήν Κοινότητα τῆς Ρέμλης καί ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, διά τήν ζωήν ἡμῶν. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισε ὁ π. Νήφων τήν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς νεολαίας, ὡς ἐχούσης μεγαλυτέραν ἀνάγκην ἐνισχύσεως. Πρός τοῦτο ἵδρυσεν εἰς τήν Κοινότητα τῆς Ρέμλης «Σύλλογον Νεότητος» μέ τό ὄνομα «Οἱ φύλακες τοῦ Ἁγίου Τάφου». Εἰς τά μέλη τοῦ Συλλόγου τούτου τῆς Νεολαίας ἔδωκεν ὁ Μακαριώτατος ἀργυροῦν σύμβολον μέ τό σῆμα τῶν Φυλάκων Τάφου.

Ὡσαύτως ὠμίλησεν καί ὁ Πρόεδρος τῆς Τζαμαΐγιε, Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μισιέλ Κσιέρ, ὑπογραμμίζων τήν δύναμιν τῆς συγγνώμης διά τήν συνύπαρξιν καί συμβίωσιν ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί ἀγάπῃ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς κοινωνίας ὡς διά τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τοῦ ἡγουμένου π. Νήφωνος διά τήν οἰκοδομήν καί τό ὄφελος τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος, παρά τήν φοίτησιν αὐτοῦ εἰς τήν Νομικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τέλ -Ἀβίβ, τήν ὁποίαν προσεχῶς ἐπιτυχῶς περατῶνει.

Τῇ εἰσηγήσει τοῦ Προέδρου τῶν Προσκόπων τοῦ Ἰσραήλ Νεεμάν Σχάδε, ὁ Μακαριώτατος ἐχορήγησεν εἰδικόν μετάλλιον εἰς δύο μέλη ὑπηρετήσαντα ἐπί 25ετίαν εἰς τό Σῶμα τῶν Προσκόπων.

Ἐπί τούτοις ἠκολούθησεν ὁ Πολυχρονισμός, ὁ Μακαριώτατος ἠυλόγησε τούς πιστούς καί ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησε τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἡγουμένου

Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος.

Πρό τῆς ἀναχωρήσεως Αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τό ἔναντι τοῦ Μοναστηρίου
σχολεῖον, Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικόν, Γυμνάσιον καί Λύκειον τῆς ἐν Ρέμλῃ
ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder